

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 634 יום ה' 13 בספטמבר 2012

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

שנה טובה // מס פקס – חדש בפייסבוק //

מיסוי טיפים – מהלך חדש של רשות המיסים ?

עליון – מ"ה – עסקה מלאכותית או התאמה למכרז ממשלתי? //

שבח – מס רכישה בשל אי מימוש אופציית חכירה לא יוחזר בשל שיהוי //

שבח – "דירת נופש" אינה מעידה על אי-שיכון //

עשרות ביקורות מס בחיפה ונצרת // "מזל טוב" – תלוי למי !! // חדש – הגשת

תביעת חוב באופן מקוון // ח"כ דוד רותם: "לא יוטלו חובות דיווח על עו"ד" //

צוות מס פקס מאחל לקוראי העיתון חג שמח ושנה טובה

GOLDMAN & Co. גולדמן ושות'
LAW OFFICES משרד עורכי דין

"היכן שיש אהבה
יש חיים"
מהאטמה גנדי

שנה טובה
מצוות המשרד

GOLDMAN & Co. גולדמן ושות'
LAW OFFICES משרד עורכי דין

זהו... תמה פגרת בתי המשפט. עיתון מס פקס חוזר להתפרסם כל שבוע בימי חמישי (למעט חגים וכו') בשל החגים, בשבועיים הקרובים, לא יפורסמו גיליונות מס פקס

הצטרפו לדף הפייסבוק של מס פקס ותלחצו LIKE כדי לא להישאר מאחור:

<http://www.facebook.com/masfax>



מיסוי טיפים – מהלך חדש של רשות המיסים ? עו"ד אורי גולדמן ; ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח) משרד עורכי דין – גולדמן ושות'

כמו כן דברים דומים נאמרו גם בשני פסקי דין נוספים שהתקבלו בנושא (ע"א 497/89 עמירם אמיתי נגד פקיד שומה ת"א 1 ו- ע"א 9229/99 פקיד שומה ת"א 1 נגד יגאל ליברמן ואחרים).

חשוב לציין, כי פסקי הדין הנ"ל הינם ההנחיה האחרונה שנאמרה בבית המשפט העליון ובאופן שלא משתמע לשתי פנים בנושא דיווח ההכנסה מטיפים, ולפיכך זוהי ההלכה המחייבת היחידה הקיימת בנושא נכון להיום.

♦ להזכירכם, הלכה מחייבת מביהמ"ש העליון כמוה כחוק (חקיקה שיפוטית) ולכן מהלך מסוג זה מנוגד לחוק. המהלך, לא רק שנוגד את רוח החוק אלא נוגד הוא גם את רוח התקופה המתיימרת להיות "חברתית". המהלך עשוי לפגוע קשות בשכרם הדל של המלצרים, שכן לאחר המהלך ינוכה משכרם לא רק מס הכנסה וביטוח לאומי, אלא גם תועמס עליהם תוספת המע"מ בשיעור מלא על כל גובה שכרם, גם אם שכרם מינימאלי, וזוהי גזרה שאין לעלות על הדעת. הרי הניסיון מלמדנו שגזירות שכנגד המסעדות יועמסו בסופו של יום על המלצרים.

♦ אם המלצרים יתאגדו וייפנו באופן אישי לרשות המיסים, ככל הנראה הם יהיו זכאים לפטור מע"מ בגין שכרם מהטיפים. במידה והמלצרים יצליחו להתאגד מול בעלי המסעדות, דבר שאיננו סביר שיקרה, בין היתר, לאור העובדה שאין איגוד אורגני שכזה נכון להיום, וידרשו מבעלי המסעדות לספוג בעצמם את עלויות המס הנוספות שיוצרו עקב המהלך, הרי שבעלי המסעדות יאלצו לגלגל עלות זאת על הצרכן, כך שגם אפשרות זו נוגדת את רוח התקופה בה מחירי השירותים מרקיעים שחקים ומותירים את הצרכנים מול שוקת שבורה. לאור האמור, אנו סבורים כי לא ראוי שרשות המיסים תוציא חוזר זה באישון לילה בצורת מחטף ומבלי להיוועץ עם גורמים ייצוגיים מתחום המסעדות, כדוגמת "איגוד המסעדות", משרד התמ"ת וכו' על מנת לברור את כל האפשרויות על פיהן ניתן למצוא את דרך המלך בה תופחת הפגיעה בצדדים לרבות המלצרים, המסעדות וגם רשות המיסים. וכל זאת תוך כיבוד שלטון החוק וביניהם החלטות בית המשפט העליון.

♦ באחרונה פורסם, כי רשות המיסים מקדמת מהלך לפיו ייקבע מבחינתה, כי הכנסות המלצרים מתשר ("טיפים") יחשבו כהכנסה של בעל המסעדה בכל הנוגע למס הכנסה, מע"מ ולעיתים גם לביטוח לאומי.

סוגיית הטיפים אינה שייכת רק לענף המסעדות, אלא גם לתחומי שירותים נוספים כגון מספרות, הובלות, נותני שירותים באירועים (זמרים, רבנים וכו') ועוד, שגם עליהם רשות המיסים לא פוסחת וככל הנראה יכללו במסגרת המהלך החדש כל ענפי השירותים שנוהגים לקבל טיפים.

♦ המהלך איננו מתבצע באמצעות חקיקה, אלא מדובר בחוזר מקצועי / הנחיה שרשות המיסים מעוניינת לפרסם (בפועל טרם פורסם) ולפיכך מדובר "בפרשנות מחודשת" שנותנת הרשות לחוק, ולא בחוק חדש. לא ברור מהיכן שואבת רשות המיסים סמכות לפעול בניגוד להלכה מחייבת מבית המשפט העליון.

♦ שינוי הפרשנות מצד רשות המיסים נולד עקב הפסיקה האחרונה (פס"ד אסתר כהן) בנושא, שם נקבע, כי הטיפים הינם "הכנסת עבודה". לאור זאת, החליטה רשות המיסים, לקדם מהלך לפיו אם הטיפים נחשבים הכנסת עבודה שהמסעדה משלמת לעובדיה (המלצרים), הרי שגביית הטיפים הינה הכנסתה של המסעדה ובאחריותה, על כל הנובע ומשתמע מכך. ולכן, לדעת רשות המיסים, המסעדה מחויבת לדווח על ההכנסה מהטיפים כהכנסה "רגילה".

מהלך זה מנוגד לדעתו הרווחת של בית המשפט העליון שקבע במסגרת שלושה פסקי דין שונים כי הכנסה מטיפים הינה הכנסה של המלצרים, ולא של המסעדה, כל עוד הם נתקבלו באופן וולונטרי מהלקוח.

♦ הנשיא דאז מ. שמגר בפס"ד ספארי הולדינגס, קבע בנוגע לדמי שירות הניתנים על ידי הסועד באופן וולונטארי למלצר, כי: "תשלום תשר למלצר, אשר נעשה על בסיס וולונטארי, לפי רצונו הטוב של הסועד ומידת שביעות רצונו, נהוג לומר, כי אין המדובר בהכנסה של בעל המסעדה, כי אם בהכנסה של המלצר".

העיתון המקצועי לענייני מסים



ביהמ"ש העליון בשבתו כביהמ"ש לערעורים אזרחיים – כב' הש' ס' ג'ובראן, כב' הש' א' חיות, כב' הש' י' עמית:

♦ בפתח הדברים יצויין, כי דחה ביהמ"ש העליון את התחשיב שהציגו המערערים במסגרת הודעת הערעור. לפי התחשיב, הרווח הריאלי שלהם מהעסקה כפי שבוצעה נמוך מהרווח הריאלי שהיה להם לו היו מפרשים דיבידנדים במשך שבע השנים ומשלמים מס של 25% על החלוקה. לפיכך כלל לא התקיים הרישא לסעיף 86 לפקודה. המערערים כלל לא העלו טענה זו בפניי ביהמ"ש המחוזי, ומשכך מדובר בשינוי חזית בערכאת הערעור - הליך הערעור אינו מקצה שיפורים לטענות הצדדים בערכאה הדיונית. בהמשך לכך, אין ממש בטענתם החלופית של המערערים, כי אף אם נוצרה הפחתת מס, הרי שמטרת סעיף 94 לפקודה הייתה למנוע הטלת מס של 25% בגין רווחים ראויים לחלוקה במועד מכירת המניות. תכליתו של סעיף 94 להשוות בין מצבו של בעל מניות בחברה שרווחיה לא חולקו ובין בעל מניות בחברה שרווחיה חולקו, וזאת ע"י התייחסות לרווחים הראויים לחלוקה בעת מכירת המניות כאילו היו דיבידנד ולא רווח הון. אמנם, משהועלה נטל המס על דיבידנד, מבלי לתקן את סעיף 94 לפקודה, נוצר לתקופה קצרה מצב משפטי המאפשר את ניצול הפער לצורך תכנוני מס, אך זו אינה תכלית הסעיף, והוא אכן תוקן בשנת 2003 בכדי למנוע תכנוני מס אלו.

♦ המערערים חילקו את הדיבידנד על סמך תחשיב שבמוקדו רכיב של "תוספת התאמה". הדו"חות שהוצגו עם ההודעה על חלוקת הדיבידנד היו מחושבים על בסיס הרווחים הנומינאליים ולא הרווחים הריאליים של החברה, ולא היו דו"חות מתואמים כנדרש בסעיף 302(ב) לחוק החברות. על חלוקה זו לא ערערו נושי החברה והיא לא בוטלה. משכך, לצורכי מס, יש לבחון מה מקור הכספים ששימשו לחלוקת הדיבידנד. בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי נקבע שרווחי הון עתידיים, שלא מומשו, מבעלות על מניותיה של חברת בת אינם עולים כדי "הכנסה" כמובנה של הפקודה. מסקנה הנובעת, כי כל רווח חשבונאי משערוך הון אינו יכול להימצא, במסגרת דיני המס, כמקור לדיבידנד.

♦ **כב' הש' א' חיות וכב' הש' י' עמית מצטרפים למסקנה של כב' הש' ס' ג'ובראן.**

התוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 10.9.2012.

ב"כ המערערים: יוסף ברק

ב"כ המשיב: עו"ד יורם הירשברג, פרקל' המדינה

עסקה מלאכותית או התאמה למכרז ממשלתי?

ע"א 8500/10 אביעד פרל ואח' נ' פקיד שומה י-ס 1

אינגה אייזנברג, עו"ד

♦ המערערים היו בתקופת השומה הבעלים של חברת סער ביטחון ושל חברת סער שמירה ושירותים 1986 (להלן: "**חברת סער שמירה**"). ביום 1.1.1999 מכרו המערערים את מניותיהם בחברת סער ביטחון לחברת סער שמירה תמורת 11,200,000 ש"ח. בהסכם המכירה נכלל תנאי מתלה על פיו תתקיים המכירה רק באם שיעור מס ההכנסה על המכירה לא יעלה על 10%. על הרווחים הצהירו המערערים כרווח הון מרווחים ראויים לחלוקה שנצברו בתקופה של שבע שנים, עפ"י סעיף 94 לפקודת מס הכנסה כנוסחו אז (להלן: "**הפקודה**"). חברת סער שמירה מימנה את רכישת המניות באמצעות חלוקת דיבידנד מחברת סער ביטחון בסכום זהה, חלוקה אשר לא מוסתה בהיותה חלוקה מחברת בת לחברת אם. יצוין, כי סעיף 94 שונה בשנת 2002 (תיקון 132 לפקודה) כדי למנוע את האפשרות לתכנוני מס המקטינים את נטל המס על דיבידנד מסוג זה. בהמשך לכך, ביום 30.12.2002 רכשה סער ביטחון ברכישה עצמית את מניותיה מסער אבטחה (משמע, החברות שבו והפכו לחברות אחיות). כשש שנים לאחר מכן, ביום 24.1.2008, הקצתה חברת סער ביטחון למערערים 7,757 מניות. ביום 30.4.2008 מכרו המערערים חלק ממניותיהם לחברה זרה. בהליך לפני ביהמ"ש המחוזי לא הייתה מחלוקת באשר למתווה המשפטי לבחינת טיב העסקה עפ"י מבחן "**הטעם המסחרי הממשי**" של העסקה, וכן, כי הנטל להוכחת היות העסקה עסקה מלאכותית מוטל על פקיד השומה, והנטל להוכחת קיומו של טעם מסחרי ממשי מוטל על הנישום.

♦ המשיב טען, כי היות העסקה מלאכותית נלמד מהעובדה שבפועל לא השתנה מבנה השליטה של החברות (שכן המערערים נותרו בעלי שליטה בחברת סער ביטחון במישרין באמצעות מניות השליטה וכן בעקיפין באמצעות חברת סער שמירה), והתניית העסקה בנטל המס שיוטל בגינה. מנגד, טענו המערערים, כי מטרת העסקה הייתה ליצר זיקה בין שתי החברות, שכן במכרזים ממשלתיים נדרשים המציעים לוותק בתחום השמירה אשר לא היה לחברת סער ביטחון. שנית, מטרת שינוי מבנה השליטה הייתה להקטין את חשיפת בעלי המניות לסיכונים שבפעילות סער ביטחון ולמנוע דרישת ערבויות אישיות מהם ע"י בנקים. שלישית, מבנה ההחזקות החדש התאים יותר להנפקה בבורסה, וכי היה בכוונתם להנפיק את החברות.

ביהמ"ש המחוזי בירושלים – כב' הש' מ' מזרחי:

♦ בית המשפט דחה את טענות המערערים. ביהמ"ש קבע, כי לא הוכח שהיה פער במוניטין השמירה של שתי החברות, וכי לא הוכח שהייתה חובה לקיומו של ותק במכרזים בתחום השמירה.



מס רכישה בשל אי מימוש אופציית חכירה לא יוחזר בשל שיהוי
 ע"ש 41220-03-12 אלוניאל בע"מ נגד מנהל מס שבח מקרקעין באר שבע
 אמיר אבו ראזק, משפטן

"זכות במקרקעין" מסוג חכירה אינה כל חכירה אלא כזו העולה על 10 שנים. עוד עולה כי לצורך חישוב תקופת החכירה, תובא בחשבון התקופה המרבית שאלה יכולה להגיע החכירה, ובכלל זה גם תקופת החכירה שניצולה תלוי בהפעלת זכות בדירה (אופציה) הנתונה לחוכר, להאריך את תקופת החכירה ואת מישכה. ביהמ"ש הנכבד הוסיף, כי לאור פסק הדין בביהמ"ש העליון בעניין בזק (ע"א 10846/06), לאור הסכמי השכירות שביצעה העוררת ולאור אי מימוש האופציה שניתנה לעוררת בכל אחד מההסכמים הנ"ל, לא יכולה להיות מחלוקת כי אכן העוררת הייתה זכאית להחזר תשלום מס הרכישה ששולם, בהתייחס לזכויות האופציה שניתנו לעוררת בשני ההסכמים ואשר לא נוצלו. משום כך, המשיך ביהמ"ש הנכבד, אין המשיב שולל את זכותה של העוררת להחזר תשלום מס הרכישה, אלא תולה את הסירוב בהחזרת תשלום המס, בעיכוב ובהשהיה של הגשת הבקשות בפני המשיב, להחזרת תשלום המס, לאחר 7 ו-9 שנים. ביהמ"ש הנכבד הוסיף כי מס על פי חוק נגבה באמצעות פקודת המיסים (גביה) וכן כי אי תשלום מס מהווה עבירה עליה נענשים. יש וצריך להיות שוני והבדל בין חובתו של אזרח בתשלום המס שיעודו למלא צרכים של אזרחי המדינה, לבין זכות להחזר תשלום מס לנישום, בהתאם לס' 102 לחוק או החזר מס ששולם בטעות (ס' 103 לחוק). הצורך בתשלום המס גובר, לדעת כבוד השופט, על עיקרון ההדדיות. לבסוף הוסיף ביהמ"ש הנכבד כי לא ניתן ע"י העוררת כל הסבר לאיחור הרב של 7 ו-9 שנים בהגשת בקשות להחזר מס הרכישה, עקב אי ניצול האופציה.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 05.09.2012

ב"כ המערער: עוה"ד רונית ברזילי, ממשרד מאיר
 מזרחי ושות'
 ב"כ המשיב: עוה"ד ירון פנש מפמ"ד באר שבע

♦ ביום 20.8.96 נחתם הסכם שכירות בלתי מוגנת בין חברת "מי ערד" חברה להנדסה לפיתוח ובניין בע"מ וחברת "שב-עמי", חברה לבניין ולהנדסה בע"מ לבין העוררת, שעל פיו השכירו המשכירות לעוררת יחידה בקניון "אביה" וזאת על מנת לפתוח סניף "מקדונלד'ס". במסגרת ההסכם נקבעה תקופת שכירות למשך 10 שנים, עם אפשרות הארכה לשתי תקופות שכירות נוספות של 5 שנים כל אחת. העוררת הגישה הצהרה ודיווחה על ההסכם ושילמה את מס הרכישה. המרכז המסחרי בקניון אביה לא הצליח ומונה לקניון כונס נכסים. ובשל כך, ועוד בטרם חלף תקופת השכירות בת 10 השנים הראשונות, בהתאם להסכם, נסגרה המסעדה והעוררת פסקה להחזיר, במושכר. ביום 4.4.11 פנתה העוררת למשיב בבקשה להחזר מס הרכישה תוך הגשת תצהיר ביטול עסקה, בלא שהיה ניצול כלשהו של האופציה להמשך תקופת השכירות לתקופות של 5 שנים כל אחת. ביום 24.5.96 נחתם הסכם שכירות בלתי מוגנת בין חברת "אפדור בע"מ" לבין העוררת במסגרתו השכירה לעוררת שטח בצידה הדרום מערבי של טיילת מלון "הולידיי אין קראון פלזה אילת" וזאת על מנת לפתוח במושכר סניף "מקדונלד'ס". תקופת השכירות נקבעה לתקופה של 5 שנים, עם אפשרות הארכה לשלוש תקופות שכירות נוספות של 4 שנים ו-11 חודשים כל אחת. העוררת הגישה הצהרה ודיווחה למשיב על ההסכם ושילמה מס רכישה. ביום 4.11.02 בוטל, בהסכמה, ההסכם והמסעדה נסגרה. ביום 6.4.11 פנתה העוררת למשיב להחזרת מס הרכישה. ביום 20.2.12 החליט המשיב שלא לקבל דרישותיה של העוררת לגבי שתי העסקאות.

♦ לטענת המשיב, הבקשה להחזר מס הרכישה לגבי עסקת הולידיי אין הוגשה כ-9 שנים לאחר ביטולה. לגבי עסקת קניון אביה, הבקשה הוגשה כ-7 שנים לאחר ביטולה. אין מקום להחזר מס הרכישה לאור השיהוי הרב בהגשת הבקשות ולאור הוראות דיני ההתיישנות.

♦ לטענת העוררת, אין לראות באיחור בהגשת הבקשה משום עיכוב או התיישנות. סעיף 102 לחוק לא קובע מועד להגשת הבקשה להחזר תשלום המס ולכן אין מקום לטענת שיהוי או התיישנות. כשם שחוב מס החל על נישום לא מתיישן, כך גם לגבי תביעות הנישום וזאת בשל עיקרון ההדדיות.

בית המשפט המחוזי לעניינים מנהליים בבאר שבע
פני כב' השופט (בדימוס) י. בנאי:

♦ ביהמ"ש קבע, כי משילובן של הגדרות "חכירה" ו"חכירה לתקופה" מסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) תשכ"ג-1963 (להלן: "החוק"), עולה כי



מספק, הרי מדובר בפגם אשר ניתן לריפוי במסגרת הערר ואשר אין בכוחו לגרום לקבלת הערר על הסף.

ועדת הערר בביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו בפני כבוד השופטת רות שטרנברג אליעז, רו"ח צבי פרידמן ועו"ד ושמאי מקרקעין דן מרגליות:

♦ הועדה קבעה, כי יש לקבל עמדת המשיב בנוגע לאופן נימוק השגתו שכן עמדתו הייתה מנומקת ומפורטת. יתרה מכך, הלכה פסוקה היא, ככל שאין הנימוק מספק, הרי המדובר בפגם הניתן לריפוי במסגרת הערר. ועדת הערר המכובדת הוסיפה כי העוררים רכשו הדירה לאחר שניתן פס"ד "אי התכלת" שקבע כי לא ניתן לעשות שימוש למגורים בדירת הנופש נשוא הערר. בהמשך נקבע כי הוראת ביצוע מיסוי מקרקעין שבו שניתה רשות המיסים גישתה בקשר למיסוי דירות נופש, פורסמה זמן רב לאחר שהעוררים רכשו הדירה. הועדה הוסיפה, כי משמעות תקנה 11(א) לחוק הינה, כי על הנכה המעוניין לקבל הקלה במס רכישה כליו להוכיח, כי רכש הדירה לצורך קביעתה ושימוש בה כמקום מגוריו. הועדה קבעה כי במקרה דנן מתקיימים המבחנים המצטברים המזכים את רוכש הדירה בהקלה במס רכישה: האובייקטיבי והסובייקטיבי. הועדה הוסיפה כי במקרה דנן, מתן ההקלה במס רכישה הינו פועל יוצא של הפרת החוק שאינו תקבל על הדעת. אומנם "שיכון" נכה הינה מטרה חשובה, אך כלל ידוע במקורות כי "מצווה הבאה בעבירה אינה מצווה היא". לבסוף השמיע דבריו עו"ד ושמאי מקרקעין דן מרגליות שאמר כי הוא מרשה לעצמו לחלוק על הניתוח הלוגי שנערך במקרה דנן. מרגליות הנכבד הוסיף, כי על החוקק היה להגדיר כוונותיו לצורך המיסוי במפורש. הוא הוסיף כי לעניות דעתו, מן הראוי שעניין זה ייבחן מחדש בבית המשפט העליון על כל היבטיו השונים. בתום הדיון הוסיף מרגליות הנכבד כי לטעמו, בחינת הנכס המועמד ל"דירת מגורים" צריכה להיות ע"פ חוק מיסוי מקרקעין ולא חוקים אחרים. אם המחוקק היה רוצה שעבירה על חוק אחר תנע קבלת הטבה ואז פטור בחוק מיסוי מקרקעין היה עליו לומר זאת במפורש. זה לא המקרה שלפנינו. "לו דעתי הייתה נשמעת הייתי מקבלת הערר על כל חלקיו".

תוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום 15.8.12

ב"כ העוררים: עו"ד גדעון פרום

ב"כ המשיב: ב"כ עו"ד מיכל ריצ'ולסקי, פרק" מחוז ת"א

"דירת נופש" אינה מעידה בהכרח על אי-שיכון
ו"ע 1019/09 איצקוביץ נ' מנהל מיסוי מקרקעין נתניה
אמיר אבו ראזק, משפטן

♦ בשנת 2008 רכשו העוררים "דירת נופש" במתחם המרינה בהרצליה פיתוח. הדירה הוקמה על קרקע המוגדרת בתב"ע כ"תמ"א 38 – קרקע המיועדת לאיזור מלונאות ונופש ואשר נאסר לבנות במרחק של כ-100 מטרים מחוף הים. עורר מס' 1 (להלן: "מר איצקוביץ"), הוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100% לצמיתות בעקבות תאונת צלילה שהתרחשה טרם רכישת הדירה. כחודש לאחר הרכישה הגישו העוררים למשיב שומה עצמית על רכישת הדירה והצהירו על רכישת דירת מגורים ושילמו את מס הרכישה בהתאם לסעיף 9(א1)(2)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג 1963 (להלן: "החוק"). המשיב לא קיבל את השומה וקבע מס רכישה בסכום הגבוה בהרבה בנימוק כי הדירה אינה דירת נופש אלא דירה בבניין רגיל. על קביעה זו הגישו העוררים השגה בנוסף לבקשה לפטור חלקי ממס רכישה לנכה בהתאם לתקנה 11(א) לתקנות מס רכישה וכן הוגשה בקשה לתיקון שומה בהתאם לסעיף 85 לחוק. בקשה משלימה לבקשת הפטור החלקי ממס רכישה לנכה הוגשה כשנה לאחר מכן ובה מסמכים להוכחת נכותו של מר איצקוביץ וכן בקשה להארכת מועדים לגבי הגשת הערר.

♦ לטענת העוררים, החלטת המנהל אינה מנומקת ומתעלמת לחלוטין מכל טיעוני העוררים בהשגה. לפיכך, ההחלטה אינה עומדת בתנאי הוראות סעיף 87(א) לחוק. טענה נוספת הנה כי הדירה הינה "דירת מגורים" המקנה הקלה ממס רכישה. עוד טענו העוררים כי המשיב קבע בשומה של המוכר שמכר להם את הדירה, עת רכש אותה, כי מדובר ב"דירת מגורים". העוררים הוסיפו כי יש לייחס להם את עיקרון ההסתמכות שכן מוכר הדירה קיבל פטור חלקי בעת הרכישה ולאחר מכן קיבל על אותה דירה פטור ממס שבח כ"דירת מגורים". לבסוף טענו כי עיריית הרצליה קבעה כי איסור השימוש בדירת המגורים יחל רק מיום 1.1.2011. דהיינו, בכל פרק הזמן בו גרו העוררים בדירה לא חל עליהם איסור אופרטיבי לגור בה. גם חשבון הארנונה משנת 09 יח כשל דירת מגורים.

♦ לטענת המשיב, אין חלוקה לגבי נכותו של איצקוביץ ולגבי זכאותו להקלה במס רכישה ואולם הקלה זו יכולה להינתן לעוררים רק ככל שהם רכשו דירת מגורים המיועדת לשם שיכון. בנוסף, בהסכם הרכישה נכתב מפורשות על ההגבלות החלות על השימוש בדירה מכח הוראות התב"ע החלות על הדירה. המשיב הוסיף, כי גם העוררים עצמם הגדירו הדירה כשמכרו אותה בשנת 2010 כ"דירת נופש". עמדת המשיב היא, כי דירת הנופש אינה יכולה לשש לשם שיכון של העוררים שכן שימוש כזה הוא בלתי חוקי. לדעת המשיב, בנוגע לטענת העוררים על אי נימוק המשיב, הלכה פסוקה היא שככל שאין הנימוק



חדש – הגשת תביעת חוב באופן מקוון

עפ"י הודעת הכנס הרשמי, לאור הוספת תקנה 76א לתקנות פשיטת הרגל וכחלק מההליכים לשיפור השרות לאזרח, החל מיום 1.9.12 ניתן להגיש תביעות חוב בהליכי פשיטת רגל ופרוקי חברות באופן מקוון, באמצעות אתר האינטרנט של אגף האפטרופוס הכללי והכנס הרשמי. תביעת חוב היא מסמך משפטי בו מפרט הנושה את גובה החוב שלטענתו חב לו החייב שננקט בעניינו הליך פשיטת רגל או גובה החוב של חברה שננקט בעניינה הליך פירוק. על הנושה חלה חובה להגיש את תביעת החוב והאסמכתאות לביסוס החוב לכונס הרשמי תוך חצי שנה ממועד מתן צו הכינוס או צו הפירוק על ידי בית המשפט המחוזי. הגשת תביעת חוב באופן מקוון תביא לטיפול מהיר בתביעת החוב ולאחר קליטתה היא תועבר באופן מיידי לבעל התפקיד בתיק. החל מיום 14.10.12 תביעות החוב המוגשות באופן ידני יהיו על גבי טופס 21 בנוסחו החדש (לאחר התיקון) ויש לשים לב כי כל השדות הרלבנטים מולאו בכתב יד על ידי הנושה, לרבות הבקשה להארכת מועד, ככל והוגשה. לנחותכם, למעבר לטופס תביעת חוב המקוון לחצו כאן

ח"כ רותם: "לא יוטלו חובות דיווח על עו"ד"

ביום 10.9.12 נערך טקס חגיגי של פתיחת שנת המשפט תשע"ג, בבית לשכת עורכי הדין בירושלים. את הטקס הנחה עו"ד ציון אמיר, ובו השתתפו ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד דורון ברזילי, נשיא בית המשפט העליון, השופט אשר גרוניס, שר המשפטים, פרופ' יעקב נאמן ויו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט, חה"כ דוד רותם. בטקס ניכרה נוכחות מרשימה של כל צמרת המשפט ביניהם, היועץ המשפטי לממשלה, יהודה וינשטיין, שופטים, שופטים בדימוס, חברי כנסת ועורכי דין בכירים.

במהלך הטקס אמר יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט, חה"כ דוד רותם, כי: "לא תוטל על עורכי הדין חובת דיווח על הלכות שלהם".

הדברים נאמרו בתגובה לדברי ראש הלשכה, עו"ד דורון ברזילי, באשר למאבק הלשכה בנושא הטלת חובות הדיווח, באומרו, כי: "אחד ממאבקי החשובים של הלשכה הינו נושא הטלת חובות הדיווח של עורכי דין על לקוחותיהם, במסגרת חוק איסור הלבנת הון". כמו כן ציין עו"ד ברזילי, כי הצוות המקצועי שהוקם בלשכה לצורך העניין, בראשותו של פרופ' דוד ליבאי, עושה מאמצים כבירים על מנת להילחם בגזירה זו.

עשרות ביקורות מס בחיפה ונצרת

בשבוע שעבר ערכו משרדי מס הכנסה ומיסוי מקרקעין בצפון מבצע מחוזי משולב רחב היקף במסגרת סדרת המבצעים המחוזיים "מעלימים - משלמים", שעורכת רשות המיסים. במבצעים אלה משתתפים כל המשרדים בתחום השיפוט מכל מערכי המס, מתגברים בכוחות ממשרדים נוספים, אנשי היחידה לאכיפת הגבייה, ניהול ספרים וחוקרי מס. במבצע הנוכחי, שנוהל ע"י יוסף בהלול פקיד שומה צפת, השתתפו משרדי מס הכנסה צפת, טבריה, עפולה, נצרת, עכו וחיפה ומשרדי מס"ק טבריה, נצרת וחיפה. המבצע כלל 361 ביקורות בעסקים, ביקורות שומה וביקורות ממוחשבות ב- 260 עסקים, פעולות גבייה ואכיפה במסגרתן נתפסו 12 כלי רכב ונגבו למעלה מ- 19 מיליון ש"ח וכן חקירת 135 סרבני הגשת דוחות ו- 54 סרבני העברת ניכויים, שלמעלה ממחציתם הסירו את המחדלים.

"מזל טוב" – תלוי למי !

בשבוע שעבר ערכו יחידות רשות המיסים בצפון: משרדי מע"מ עכו, חיפה, נצרת וטבריה ומשרד מס הכנסה עכו, מבצע ביקורות מחוזי בעסקים. במבצע המחוזי, שזכה לכינוי "מזל טוב", בוקרו 101 עסקים, תוך התמקדות באולמות אירועים, צלמי אירועים, סלוני כלות, מכוני יופי ומספרות. ב- 30% מהעסקים שבוקרו נמצאו ליקויים בספרים. לצד הביקורות בעסקים נקטו היחידות השונות, כל אחת בתחומה, בפעילות גבייה ואכיפה נגד חייבי מס. צוותי מבקרי חשבונות ממשרדי מע"מ בדקו 31 עסקים בעכו, נהריה, שלומי, קרית וכפרים. צוותים של מפקחי מס הכנסה פקדו 70 עסקים, במטרה לעבות את מערך הנתונים תומכי שומה. עבודת ההכנה לביקורות מע"מ החלה לפני מספר חודשים, באיסוף מידע רב וריכוזו וכן עריכת ביקורות סמויות אצל העוסקים בתחום. לאחר ריכוז החומר ועיבודו הוחלט לערוך ביקורות איכותיות, קרי להתמקד בעסקים בעלי פוטנציאל לביצוע עבירות מס. הממצאים הראשוניים מעלים כי נמצאו ליקויים אצל 30% מהעסקים שבוקרו. במסגרת המבצע טופלו למעלה מ- 300 עוסקים, פעילים ומנותקים. 23 כלי רכב של חייבי מס נתפסו ו- 12 מהם שוחררו עם הסדרת החוב. סה"כ נגבו כ- 8.5 מיליון ש"ח מחייבים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1

תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

העיתון המקצועי לענייני מסים



מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.